

A Fővárosi Ítéltábla a Farkas és Nagy Ügyvédi Iroda (..) által képviselt .. (...) felperesnek a Megay Ügyvédi Iroda (...) által képviselt ...(...) alperes ellen szállítási díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. június 20-án kelt 2.G.40.313/2011/27. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 500.000 (ötszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság felhívására fizesse meg az állam javára az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A külföldi székhelyű felperes és a belföldi székhelyű alperes között hosszabb ideje fennálló szerződéses kapcsolatban a felperes az általa gyártott szélvédőmosó koncentrátumot és fagyálló folyadékot értékesített rendszeresen az alperes részére. A felek a szállításokat minden őszi-téli időszak előtt egyeztettek egymással, amelyekről emlékeztetők készültek. Az egyeztetések során az alperes jelezte, mely termékből milyen mennyiséget kíván megrendelni, a felperes pedig nyilatkozott, a terméket milyen mennyiségben és milyen ár mellett tudja leszállítani. A felperes a székhelyén tartott egyeztetésen 2010. szeptember 14-én 350.000 euró hitelkeretet állapított meg az alperes részére. A felperes az árut árufuvarozók igénybevételével szállította az alperes részére, és az alperes az áru átvételét minden esetben ...okmányon az aláírásával igazolta. Az alperes az áru összetételét igazoló dokumentumokat és számlákat is aláírta, sem mennyiségi, sem minőségi kifogást

nem jelzett a felperes felé. A számlák fizetési határideje a szállítás teljesítésétől számított 45 nap volt.

Az alperes 2010. november 17-e és 2010. december 3-a közötti időszakban 28 alkalommal történt szállítás alapján esedékessé vált összesen 548.040 euró fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A fizetési meghagyásos eljárással indult, majd ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte 548.040 euró tőke és az egyes részkövetelések esedékességének napjától a kifizetés napjáig késedelmi kamata megfizetésére. Módosított keresetében a késedelmi kamat mértékét a felek jogviszonyára irányadó, az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelet alapján a szlovák anyagi jog szabályai szerint a Szlovák Köztársaság 87/1995. számú Korm. rendeletének megfelelően a pénzbeli adósság teljesítésének első napján érvényes, az Európai Központi Bank által meghatározott alapkamat 8 %-al növelt összegében jelölte meg.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Előadta, hogy 2011. év elején a számlák aláírását követően leltárt vett fel, és a leszállított szélvédőmosó folyadék jelentős mennyiségű hiányát észlelte. Ezen kívül a ...bevizsgáltatta a felperes által szállított alapanyag minőségét, és a vizsgálat során az került megállapításra, hogy egyik minta alkoholtartalma sem éri el a szükséges 90 %-ot. Ezek alapján megállapíthatóan a felperes nem a felek megegyezésének megfelelő mennyiségű és minőségű szélvédőmosó koncentrátumot szállított, teljesítése nem szerződésszerű, ezért az ellenszolgáltatás nem jár a felperesnek. Álláspontja szerint a felek jogviszonyában az áru átvétele, illetve átadás helye szerinti ország jogát kell alkalmazni, mivel a felek között írásbeli szerződés nem jött létre, így a jogviszonyukra alkalmazandó jogot sem kötötték ki. Az 593/2008/EK rendelet 5. Cikk (1) bekezdése értelmében, ha az áru fuvarozási szerződésre alkalmazandó jogot nem a 3. Cikkkel összhangban választották meg, az ilyen szerződésekre alkalmazandó jog a fuvarozó szokásos tartózkodási helye szerinti ország joga, feltéve, hogy az átvétel helye vagy az átadás helye vagy a feladó szokásos tartózkodási helye szintén abban az országban van, azonban ha ezek a követelmények nem teljesülnek, a felek által megállapított átadási hely szerinti ország jogát kell alkalmazni. A peres iratokhoz csatolta a ...2011. április 4-én kelt vizsgálati jegyzőkönyvét szélvédőmosó minták kémiai vizsgálatáról, amelyben foglaltak szerint a megrendelő az alperes volt, a mintákat futár szállította a laboratóriumba, és a mérési eredmények csak a megvizsgált mintákra vonatkoznak, továbbá a mintavételezés felelőssége a mintavevőt terheli.

Az alperes minőségi és mennyiségi kifogásával kapcsolatosan a felperes előadta, az áru átvétele minden esetben kifogás nélkül történt meg az alperes részéről, az átvételt követően az áru az alperes birtokába került, így az abban bekövetkezett esetleges mennyiségi csökkenés az alperes terhére esik, és a csatolt szakvélemény alapján nem állapítható meg egyértelműen, a mintavétel a felperes által szállított áruból történt-e.

Az elsőfokú bíróság a 2012. június 20-án kelt 2.G.40.313/2011/27. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 548.040 eurót, ebből 17.640 euró tőke után 2011. január 2. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 3. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 3. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 4. napjától, 26.000 euró tőke után 2011. január 4. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 4. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 7. napjától, 26.000 euró tőke után 2011. január 7. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 7. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 8. napjától, 26.000 euró tőke után 2011. január 8. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 8. napjától, 26.000 euró tőke után 2011. január 8. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 9. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 9. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 10. napjától, 26.000 euró tőke után 2011. január 10. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 10. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 11. napjától, 26.000 euró tőke után 2011. január 11. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 11. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 14. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 15. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 15. napjától, 18.000 euró tőke után 2011. január 16. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 16. napjától, 17.640 euró tőke után 2011. január 17. napjától, és 17.640 euró tőke után 2011. január 18. napjától a kifizetés napjáig az Európai Központi Bank által közzétett alapkamat 8 %-kal növelt mértékét, mint késedelmi kamatot, továbbá 5.558.960 forint perköltséget. A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Az indokolás szerint a felek jogviszonyára az 1987. évi 20. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló, Bécsben, az 1980. évi április 11. napján kelt Egyezménye (a továbbiakban: Bécsi Vételi Egyezmény) rendelkezései alkalmazandók, ugyanis mindkét fél székhelye olyan államban van, amely állam részese a Bécsi Vételi Egyezménynek. A Bécsi Vételi Egyezmény 3. Cikk (1) bekezdése szerint az áruk jövőbeni gyártására vagy előállítására vonatkozó szerződések adásvételi szerződésnek minősülnek, a 11. Cikke szerint pedig az adásvételi szerződését nem szükséges írásba foglalni, sem írásos módon bizonyítani és az más alakszerűséghez sincs kötve, így a szerződés létrejötte és annak tartalma bármely módon bizonyítható, ideértve a tanúvallomást is. A 13. Cikk szerint az Egyezmény alkalmazása szempontjából „írásbeli” alaknak tekinthető a távirat és a telex is.

A felperes az elsőfokú eljárásban csatolta a szállításokat megelőzően az alperessel folytatott levelezését, amelyben az alperes a felperes ajánlatára rögzíti, milyen ütemezéssel, milyen mennyiségű áru leszállítását kéri a felperestől, valamint

csatolta a szállítás teljesítését és az áru átvételét igazoló ... okmányok és számlák alperes által aláírt másolati példányait. A csatolt okiratok alapján megállapíthatóan a felek között szállítási szerződés jött létre, amely a Bécsi Vételi Egyezmény értelmében adásvételi szerződésnek minősül. A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 593/2008/EK rendelet 4. Cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében, ha a szerződésre alkalmazandó jogról nem született megállapodás, az adásvételi szerződésre azon ország joga irányadó, ahol az eladó szokásos tartózkodási helye található. A 19. Cikk (1) bekezdése szerint a rendelet alkalmazásában a társaságok és a jogi személyiséggel rendelkező, vagy jogi személyiség nélküli más szervezetek szokásos tartózkodási helye a központi ügyvezetés helye.

A felperes hiteles cégkivonatából megállapíthatóan a székhelye ...van, így a felek közötti jogviszonyra a szlovák jog irányadó.

A Bécsi Vételi Egyezmény 59. Cikke szerint a vevő a szerződésben és az egyezményben meghatározott vagy azok alapján meghatározható időpontban, az eladó részéről történő felszólítás nélkül, illetve az eladó által teljesítendő bármely alakiságtól függetlenül köteles a vételárat megfizetni.

A felperes a peres eljárás során csatolt okiratokkal követelésének fennállását, összegét és lejártát bizonyította, az alperes a szállítási díj megfizetésének elmaradását nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésére vonatkozó figyelmeztetés mellett több alkalommal (2012. március 28-án és 2012. május 11-én) tájékoztatta az alperest arról a bizonyítási kötelezettségéről, amely szerint az alperest terheli annak bizonyítása, hogy a felek között nem szállítási, hanem nemzetközi árufuvarozási szerződés jött létre, és a felperes mely szállítmányával kapcsolatban állítja a mennyiségileg kevesebb áru leszállítását, továbbá az alperes által csatolt szakvélemény felperesi mely szállításhoz kapcsolódik, és milyen minőségi előírásoknak kellett a felperes által szállított árunak megfelelnie. Az elsőfokú bíróság az alperes ismételt felhívásában a teljesítésre 2012. május 28-áig biztosított határidőt, amelyről az alperes 2012. május 23-án tudomást szerzett, ennek ellenére a felhívásban szereplő bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette, hanem 2012. június 11-én postára adott előkészítő iratában a NAV Bűnügyi Főigazgatóság Központi Nyomozó Főosztálya perbehívására irányuló szándékát jelentette be. E kérelem teljesítése az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetne, ezért annak teljesítését az elsőfokú bíróság mellőzte.

Az alperes nem bizonyította kétséget kizáróan azt sem, eleget tett a Bécsi Vételi Egyezmény 38. Cikkében foglalt kötelezettségének, amely szerint a vevő körülmények által lehetővé tett legrövidebb időn belül köteles az árut megvizsgálni vagy megvizsgáltatni. A 39. Cikk (1) bekezdése értelmében a vevő elveszíti azt a jogát, hogy az áru minőségi hibájára hivatkozzék, ha erről az eladót a hiba megjelölésével, ésszerű időn belül nem értesíti azt követően, hogy a hibát felfedezte, vagy azt fel kellett volna fedeznie. Önmagában az a tény, hogy a ...részére 2011. március 8-án adta át vizsgálatra az anyagmintát, a Bécsi Vételi Egyezmény 38. Cikkében foglalt kötelezettség teljesítését nem bizonyítja.

Az alperes a bizonyítási kötelezettségéről és a bizonyítás esetleges sikertelenségéről kapott tájékoztatás ellenére további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, míg az előterjesztett bizonyítási indítványai sikertelenek maradtak.

A Bécsi Vételi Egyezmény 78. Cikke értelmében, ha valamelyik fél elmulasztja a vételár megfizetését vagy bármely más összeg megfizetésével hátralékban van, ezen összegek után a másik fél - a 74. Cikk szerint őt megillető kártérítés követelésére vonatkozó jogának korlátozása nélkül - kamatra jogosult.

A Bécsi Vételi Egyezmény 4. Cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján a késedelmi kamat mértékére a Szlovák Köztársaság 87/1995. Korm. rendelet irányadó, amely szerint a késedelmi kamat összege 8 % ponttal magasabb, mint a pénzübeli adósság teljesítésének első késedelmi napján érvényes, az Európai Központi Bank által meghatározott alapkamat.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság az alperest kötelezte a szállítási díj és késedelmi kamatai megfizetésére, a felperes által az alperes részére biztosított 45 napos határidőre figyelemmel az esedékesség 46. napjától kezdődő időpontokkal meghatározottan. A kereset részbeni elutasítása a késedelmi kamatfizetés felperes által a keresetben meghatározott kezdő napnál későbbi időpontban történt meghatározása miatt történt.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére perköltség megfizetésére, amelyben szerepel a felperes által megfizetett szolgáltatási díj és kereseti illeték, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontja és a 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíj.

Az ítélet alperest marasztaló rendelkezése ellen az alperes fellebbezett, elsődlegesen annak megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a NAV Bűnügyi Igazgatósága lefoglalta a perrel érintett összes iratot, így azok nem állnak a rendelkezésére, ezért terjesztette elő a NAV Bűnügyi Igazgatóságának a perbehívása iránti kérelmét. A Pp. 58. §-a alapján a perbehívást az elsőfokú eljárás ítéletének meghozataláig lehet előterjeszteni, így az alperes határidőt nem mulasztott. A pert érintően semmiféle okirattal nem rendelkezik az iratok lefoglalása miatt, és a bíróságnak kötelezettsége a tényállás felderítése, amely kötelezettségét az elsőfokú bíróság hiányosan teljesítette.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. Az elsőfokú eljárás során okiratokkal igazolta a termékek leszállítását és a követelését, az alperesnek pedig lehetősége lett volna végelszámolója útján a NAV Bűnügyi Igazgatóságától kikérni a per szempontjából releváns okiratokat legalább másolati formában, amely lehetőséggel az alperes nem élt, és ezt a mulasztását a NAV Bűnügyi Igazgatóságának perbehívásával nem pótolhatja.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés korlátai között vizsgálta.

A Fővárosi Ítéltábla a vizsgálata eredményeként arra a jogi meggyőződésre jutott, az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozatai és bizonyítási indítványai, valamint a csatolt okiratok alapján a tényállást helyesen állapította meg, és abból érdemben helytálló határozatot hozott, amelynek indokolásával a Fővárosi Ítéltábla teljes egészében egyetértett, így annak megismétlése szükségtelen.

Az alperes a fellebbezésében sem adott elő olyan új tényt vagy bizonyítékot, amely alapul szolgálhatna az elsőfokú határozat megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére.

Az elsőfokú bíróság a beavatkozás kérdésében is helyes jogi álláspontot foglalt el, amelyet a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul magáévá tett.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai mellett helybenhagyta, és a sikertelenül fellebbező alperest kötelezte a felperes részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdésének alkalmazásával a kifejtett jogi munka időigényességére is figyelemmel, mérlegeléssel meghatározott ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése értelmében alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15.§ (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte az alperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű 2.500.000 forint fellebbezési illeték külön felhívásra történő megfizetésére.

A fellebbezés elbírálása a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül történt.

Budapest, 2013. március 7.

. Rózsa Éva s. k.

a tanács elnöke

Dr. Koday Zsuzsanna s. k.
előadó bíró

. Molnár József s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnok